

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

Capitvm Librorvm Collationvm Sacrarvm [...] Index.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

CAPITVM LIBRORVM
COLLATIONVM SACRA-
RVM PARTIS PRIMAE
INDEX.

- CAP. 1. De prædiõ ab infestatione malignorum
spirituum liberato per oblationem sacrificij corpo-
poris Christi. fol. 1.
2. De puella quadam, quæ per SS. Eucharistia sum-
ptionem, & Dominici calicis adpositionem, à de-
monis vexationibus liberata. 2
3. De Nicolaa quadam, à teterrimo demone obsessa,
qui virtute sanctissimi Sacramenti adiuratus, cum
magno ululatu & confusione eam reliquit. 5
4. S. Bernardus, virum quendam maleficijs damo-
niacis vexatũ, superposito capiti eius vasculo SS.
Eucharistiã cõinente, perfecte sanitati reddidit. 14
5. De Wedekindo Saxonie duce, qui sub sacrificio
Missie vidit speciẽ elegãti pueruli in Eucharistia:
quo miraculo commotus, Christianam religionem
amplectitur, Mindensis Episcopatus prima iaciens
fundamenta. 15
6. De quodam Hebræo, qui sub diuinis mysterijs per
S. Basilium celebratis, vidit Episcopum infantem
partiri: quo miraculo conuersus. 18
7. De quodam rustico, corpus Dominicum apud al-
uearium ex ore efflante, quod ab apibus collectum,
in pueri speciem commutatum est. 19
8. De quodam qui venerab. Sacramentum sumpse-
rat, illudque ore ipsius in specie infantuli effusum,
contigit Colonia. 21
9. De

CAPITVM.

9. De quodam, cuius vincula soluebantur in captiuitate, quotiens ab eius coniuge oblatae fuissent hostia pro anima eius absolutione. 27
10. De Georg Cappadoce, qui virtute SS. Eucharistiae tandem à vinculis liberatus quibus cōstringebatur, donec ipsum corpus Dominicū sumeret 28
11. Exemplum memorabile per omnia simile superiori. 29
12. De quodam, cuius vincula soluebantur tempore, quo pro illo offerebatur Sacrificium Missae. 30
13. De Baraca nauta per salutarem hostiam SS. Eucharistiae à naufragio liberato. 32
14. De Casio Narniensi Episcopo, quotidianas Deo hostias offerente. 34
15. De quibusdam indignè Eucharistiam sumētibus, & pœnis miraculose illis inflētis. 38
16. De clerico quodam, qui nolēs agnoscere veritatem corporis Christi in S. Eucharistia, vindicta tandem diuina, iuxta imprecationem S. Malachiae correptus, agnouit errorem, Ecclesiaeque reconciliatus Catholica, moritur. 41
17. De Eucharistia, ob matronae cuiusdam incredulitatem, in carnem mutata, recursusque per orationes sancti Gregorij in panem conuersa. 43
18. De quodam Sacerdote, qui dubitans sub consecratione de conuersione substantiae, ex hostia sanctissima, quam manibus tenebat: viuum sanguis manare cepit. 44
- De

INDEX

19. De quodam infirmo, qui audito sacrificio Missæ per D. Anselmum peracto, à diuturno languore sanatus est. 47
20. De quodam qui prohibente Episcopo ausus fuit S. Eucharistiam percipere, ac de diuina eius vltione. 48
21. Quomodo S. Guduu. lus assidue sacrificiū Missæ obtulerit, & sacrificiū Angeli apparuerint. 52
22. De puero Iudeo, qui cum reliquias Eucharistiæ percepisset, mirifice in igneo & candenti furno saluus conseruatus est. 53
23. De sancta Eucharistia à Donatistarum Episcopis canibus proiecta, & quomodo canes diuina vltione in rabiem acti, eosdem dominos suos laniauerunt, & de Ampulla Chrysmatis è fenestra proiecta, que, ne frangeretur, Angelica manu suscepta est. 54
24. De sacro Corporali (cui in tremendis imperijs imponitur corpus Dominicum) flammis obiecto, in quod ignis vim suam exercere non potuit. 55
25. De miraculosa monasterij Tuuicenis ab eodem incendio protectione. 57
26. Quomodo corpus Christi vnà cum Pixide lignea, in qua asseruabatur, incendio circumquaque seuiens, intactum permanserit. 58
27. De Serapione, qui non potuit mori, nisi percepta Eucharistia. 60
28. De puero quodam defuncto, cuius corpus terra contineri non potuit, antequam corpus Dominicū iussu S. Gregorij adhiberetur. 62

CAPITVM.

29. Quomodo Satyrus D. Ambrosij frater Eucharistiam collo appensam habens, in naufragio incolaminis seruetur. 62
30. De veritate corporis Christi in Eucharistia. De Eucharistia in puerulum mutata, itemque in carnem sanguine cruentatam, propter quendam incredulum. 64
31. Quomodo tempore sacrificij Missæ, locus altaris vicinus Angelorum choris plenus sit, atque huiusmodi angelorum multitudinem à quodam conspectam esse. 66
32. De ijs, qui ex hac vita emigraturi, pura cōscientia Eucharistiam participant, ab angelis deducuntur, propter reuerentiam tanti Sacramenti. 67
33. De muliere, que in sumenda Eucharistia virum fallere volens, panem vulgarem loco Eucharistie ex composito sumens, eundem in lapidem conuersum persensit. 68
34. Quomodo Euthymium sacrificantem, lux immensa complectitur, cum adstāte sibi Domitiano, & quomodo Euthymius angelos se cum sacrificio ministrantes viderit. 69
35. Quomodo Agapetus Pontifex Romanus mutum & claudum per actis Missarum solemnij, à terra erigit, eidemque post porrectum corpus Domini-cum, vsum lingue restituit. 70
36. De patre S. Greg. Nazianzeni, qui in die S. Paschæ ab incurabili morbo SS. Eucharistie sumptione liberatus. 71
37. De matre S. Greg. Nazianzeni, que panibus benedictis

CAPITVM.

- nedictis & cōsignatis, à filio sacrificante spiritua-
liter nutrita, sanitati restituta fuit. 75
38. De sorore S. Greg. Nazianzeni, quæ deuota
mente SS. Eucharistiam adorans & contrectans à
membrorum omnium dissolutione ac grauissimis cru-
ciatibus quibus agebatur, sanata est. 76
39. De puero quodam, qui oblatione & oratione in
sacrificio Missæ à graui morbo curatus. 79
40. In festo translationis S. Liborij quinque homi-
nes sub Missæ sacrificio variis debilitatibus libera-
rati sunt. ibid.
41. Quod Plegilus presbyter inter Missarum solemnias
videt Christum in forma pueri in Eucharistia. 80
42. Quomodo mulier demoniaca liberatur per Di-
uum Bernardum, qui sacram patenam, cui cor-
pus Dominicum imposuerat, obsessæ capiti super-
imponens per terribilem creatoris præsentiam dæ-
monem migrare compellit. 83
43. De S. Eucharistia, quæ à terra suapte virtute
sublimata per aëra ferebatur in altare, ibidemque
in specie venustissimi pueri apparuit; ac deinde in
faciem Christi spineam habentis coronam, & cru-
entatam transformata est. 86
44. De quodam sartore, qui nolens reuerentiam
exhibere S. Eucharistie, aut araneam reueren-
tia digniorem, moxque de alto culmine tecti, in-
gens & horrida visu aranea ad os blasphemi di-
recto filo peruenit. 87
45. De quodam Sacerdote indignè celebrante, cui
tertio corpus Dominicum communicare volenti,
ablatum.

INDEX

- ablatum, sed post penitentiam diuturnam, iterum celebranti, tres panes simul impletione calicis auctiori, restituti fuerint. 88
46. Quomodo sacrilegus quidam Paulus Form, Ciborium cum S. Eucharistia Iudæo cuidam vendidit, qui cum pugione eam pungeret, tandem sanguinis guttæ ex ea emanarunt, pluraque alia stupenda circa eandem S. Eucharistiam contigerunt. 92
47. Quomodo S. Maria de Oegnies in sacramentis Baptismi, S. Eucharistia & extrema Unctionis multa admiranda viderit 95
48. De Aquitania duce, qui schismatis author, à D. Bernardo rogatus & monitus, nec acquiescens, tandem à D. Bernardo peracta sacrificij consecratione, in presentia S. Eucharistia acrioribus verbis & comminationibus compellatus epilepsia diuinitus corripitur, & mox acquiescens, sibi restituitur. 96
49. De Iudæis qui in oppido Derkendorph apud Danubium hinc anno 1337. venerab. Sacramentum in fornacem ignis posuere, & incude postea malleis percussere, integri tamen ac illæsum permansit. 101
50. De V. Sacra. à Iudæis in Polonia oppido Sachazeto pugionibus confosso, sanguinem profundente. 102
51. Quomodo Ecclesia ex terræ motu corruens, omnes opprimis, excepto sacerdote celebrante, & duobus ministrantibus. 104
52. De Oswaldo Mulser, qui in sacra communione nolens communi laicorum hostia contentus esse, sed

INDEX.

- maiorum, qua sacerdotes celebrantes vtuntur, re-
quirens, miraculosè repressus est. 105
- 53 De hostia terribè ab altari diuinitus proiecta. eò
quod cimice esset contaminata, ideoque tremendis
mysteriis inepta. 106
- 54 De S. Eucharistia, quæ cum à Diacono ad Eccle-
siam portaretur, elapsa est ex sacra turricula &
per aëra ferebatur vsque ad altare, nec portari,
nec tangi sustinuit ab eo propter vitæ eius incon-
tinentiam. 107
- 55 De quodam adolescente peccatum luxurie in
confessione negante, & pro confirmatione corpus
Dominicum petens, deglutire illud non potuit, do-
nec euocato presbytero; reconciliatus esset. 108
- 56 De quibusdam in Colbeke villa Halberstadi-
ensi, qui sub Missarum solemnibus Domini Natiui-
tatis tripudiantibus, ad sacerdotis imprecationem
illud ipsam per annum integrum continuabāt. 111
- 57 De puella duodecim annorum, quæ post sum-
ptionem SS. Eucharistie toto triennio à cibo absti-
nuit. Et Frisia grauius fluctibus marinis subuersa
anno 1271. ob irreuerentiam SS. Eucharistie præ-
stitam. 113
- 58 Traiecti ad Mosam 200. homines in potestate choreas
ducentes, nec vener. Sacram. ad egrotantem oblato,
reuerentiam exhibentibus, ponte fracta omnes ab-
sorpti. ibidem
- 59 De ultione diuina in sacerdotem diuina myste-
ria temerè tractantem. 114
- 60 De quibusdam laicis Missæ sacrificium in ciui-
tate 115

CAPITVM.

- tate Goudana per ludibrium celebrantibus, eorum-
que diuina vltione. 115
- 61 De Michaelo Imperat. diuina mysteria per lu-
ludibriū representāte, eiuſque funesto interitu. 116
- 62 Quod in priuatis domibus sacra mysteria non fiāt
sine licentia antistitis. 118
- 63 De eo, qui in domo vel suburbano prædio, Eccle-
siasticum ministerium celebrauerit sine clericis,
domum amittit, & Ecclesie applicatur. 119
- 64 De insigni miraculo, quod pueris Apamiensibus
contigit, qui ruri verba consecrationis ioco prou-
lerunt. 120
- 65 De gregum pastoribus verba consecrationis in pa-
nes propositos: temerè pronuntiantibus ab igne cæ-
lesti consumptis. 123
- 66 De rustico in diuersorio, per ludibrium acce-
ptum panem consecrante, et ob id subitanea morte
existit. ibidem
- 67 De quibusdam portiunculis sacre Eucharistie,
que omnes miraculos: culmos & spicas germina-
runt, quo miraculo multi adiecti sunt Catholice
Ecclesie. 124
- 68 Memorabilis historia SS. Eucharistie à Iudæis
in monte Stellarum perpetrata. 126
- 69 Miracula circa venerab. Euchar. qua Bruxellis,
nobili apud Brabati. oppido adseruatur facta. 127

Libri secundi Capita.

CAP. I. Historia memorabilis de Martyrio An-
drea de Chio, qui in summis doloribus constitutus,
+++ imple-

INDEX

- implorata Dei genitricis ope, mirifice confortatus est, & pristinae integritati restitutus. 221
2. De Ioanne Damasceno insigni cultore sacratissimae Virginis, cui cum propter iniquam prodicionis suspicionem dextera esset abscissa, eandem D. Virgo implorata, eidem restituit. 234
3. Notabilis historia: Quomodo Theophilus economus abnegata fide se demoni obstrinxerit, & per B. Virginis inuocationem ac penitentiam Syngrapham a demone recuperauit. 236
4. De Maria Aegyptiaca, quae per beatam Mariam adiuta, & ad meliorem vitam conuersa, penitentiae speculum impudicis omnibus praebuit. 239
5. De muliere Laudunensi per B. Mariam in medijs flammis illaesa conseruata. 241
6. De Hildephonso, cui apparens Deipara, vestem qua in redimua ueretur, denauit. 242
7. De Ruperto Abbate Tuitiensi, qui à B. Maria precibus impetrauit docile ingenium, & diuinorum intelligentiam. 243
8. De duobus hominibus Anconae per Deiparam mirabiliter & integrè restituis. 244
9. De Nestorij haeretici & Mariomagistri pœna ac dira uisione. ibid.
10. De Abbate Cyriaco, qui à Virgine Deipara reprehensus est, quod Nestorij libros, licet ignoranter domi suae seruaret. 245
11. De Constantino Copronimo Caesare ob illatam Mariae iniuriam horrendè castigato. 247
12. De vindicata diuinitus quorundam in virginem matrem

CAPITVM.

- matrem blasphemia. 248
13. De Gatano Nimo, qui ob suas in B. Mariam blasphemias semel atque iterum monitus est, ac tandē grauius punitus. 249
14. De praefecto Tyberij Caesaris à B. Maria correpto, quod blasphemus faueret, & de pœna Anatolij in Christum & Mariam blasphemi. 250
15. De Musa puella, quæ post apparitionem B. Virginis nouum hominem induit, & paulo post sanctè moriens, videt Deiparam virginibus speciosis stipatam, cui vocant, mox è corpore emigrans illa coniungitur. 252
16. De impio Indæo suum filium in fornacem ardentem conijciente, ob odium fidei Christianæ, quem B. Virgo in medijs flammis illæsum conseruauit. 253
17. Quomodo Deipara virgo Ioanni Patricio Romano & Liberio Pontifici apparuerit, & miraculo per niuem offenso, locum nouo templo struendo demonstrauit. 255
18. De Imperatoribus Constantinopolitanis, Andronico iuniore & seniore, quomodo senior Andronicus clamore hostiū percussus, coram imagine Deiparæ virginis prouoluit, mox presentem virginis opem persenserit. 256
19. De imagine B. virginis per Lucam Euangelistam depicta, eademque inssu Gregorij Magni Romæ in supplicatione circumgestata, miraculosaque liberatione subsecuta. 258
20. De quodam Cyprio, qui imaginem Deiparæ violant, meritis luit suæ impietatis pœnas. 259
- ††† 2 21. De

INDEX.

21. De Ioanne Anachoreta, qui se virgini Deiparæ apud imaginem eius commendans, post reditum candelam semper ardentem inuenit. 260
22. De imagine virginis Deiparæ, quam ne monachus veneraretur, demon dissuadere studet, promittens deinceps ab eo impugnâdo destituru. 261
23. Quomodo demon per duos profugos Iudeos hortatur Leonem Isaurum Imp. vt imagines Christi, ac B. Mariæ vbique ex templis eliminaret. 263
24. De Constantinopolitanis, qui à Saracenis obfessi, Deiparæ imaginē in publicam processionem adducentes, S. virginis patrocinio liberantur. 264
25. De Basilio Magno, qui populo in templo virginis precante, vidit S. Mercurium à B. Maria missum ad Iulianum Cæsarem occidendam. 266
26. De quadam matrona Lutherana, quæ sacro assumptæ virginis maris die volens balneum sibi parari, miraculosa ædium suarum conflagratione diuinitus punita est, lignis ad balneum congestis penitus incombustis. 267
27. De puella quadam nobili cum aliis quibusdam à demone obfessis apud imaginem B. virginis Ippisunchij liberatis. 269
28. A puerperis D. Virginem rectè inuocari, & quomodo puerpera quædam beate virginis venerationem non sustinens, diuinitus punita sit. 271
29. De quadam puerpera D. Virginem per blasphemiam, schrosam appellante, quæ mox diuinam persentiens vltionem, nigellas vno infelici partu edidit scrofulas. 272

CAPITVM.

30. Exemplum memorabile, de quodam molitore,
qui posteaquam toto triennio per Paralytim omni-
um membrorum suorum officio destitueretur, tan-
dem à beata Dei genitrice visitatus, & paulo post
curatus est. 273
31. Iudæus quidam irruens in sanctū Grabatum, quo
corpus exanime sacratissimæ virginis deportaba-
tur, diuinitus abscissione manuum punitur, idemq;
post actam penitentiam sanatur. 276
32. De Ioāne Zimisca Imperat. cui D. Virgo victo-
riam contra Rossos per S. Martyrem Theodorum
obtinuit, & de gratitudine Zimisca erga sanctum
Theodorum, & B Virginem. 278
33. De mirabili visione fratris cuiusdam Carthusia-
ni, quem à demonibus grauiter angustiatum, vir-
go mater ab eorum impetu vindicauit, & quedam
eum documenta obseruare monuit. 279

Libri tertij Capita.

- CAP. I. Historia de imagine Christi Abagaro
missa 284.
2. De imagine Christi seruatoris, quam mulier hæ-
morrhoiisa à Christo Domino curata erexit, eius-
que miraculis, item de imaginibus Apostolorum
Petri & Pauli. 313
3. Quomodo Constantinus Imper. apparentibus sibi
noctu Petro & Paulo Apostolis, à corporis & ani-
mæ lepra liberatus, Christi q; fidē professus sit. 314
4. De imagine S. Pauli Apostoli, quam frequenter
inuebatur Chrysostomus, & de S. Paulo Apo-
stolo

††† 3

INDEX

- stolo in specie eiusdem imaginis cum D. Chryso-
stomo colloquente. 319
5. D. Constantino Magno, qui cum militie vexillū
signo sancte Crucis insignisset, nemo unquam hu-
ius signi minister, vel ex vulnere mortuus, vel ca-
ptiuitatis cladem perpeffus est. 321
6. De passione imaginis Domini nostri Iesu Christi
in Beritho urbe Syriæ crucifixæ. 323
7. De imagine Christi telo iriecta. 337
8. De imagine D. Stephani Protomartyris diuinitus
allata, & quid per illum picturam Dem insinuare
voluerit hominibus. 338
9. De cæmiterio S. Priscillæ virginis Romæ anno
1578. in Iulio inuenio. De antiquissimis de eodem
picturis, & altari, & bis mille sepulchris. 340
10. De Leone Armenio Imperatore, quibus impossu-
ris inductus sit, ut oppugnaret venerandas imagi-
nes. 342
11. De ligno Crucis, quod Rex Oswaldus contra Bar-
baros pugnaturus, erexerat, inter innumera sani-
tatum miracula quidam adolescens sit brachij lan-
guore curatus. 345
12. Quomodo lignea crucis Christi imago sagitta sau-
ciata sanguinem emisit. 348
13. De quodam Aleatore, qui pecuniis amissis despe-
rabundus imaginem crucis saxo ferit, quæ sangui-
nem emisit: Aleator ipse diuina vltione horrendè
punitus. 349
14. De quodam Constantino imaginem Dei genitri-
cis violante, eiusque diuina vltione. 350
15. De

CAPITVM.

15. De funesto illorum interitu, qui imaginem S. Simeonis mirifici deturbare conati sunt. *ibid.*
16. De quodam Saraceno, qui cum sagittam eiaculatus esset in imaginem S. Theodori, sanguis ex ea profluxit, ipse verò cum alijs Saracenis infeliciter periit. 353
17. De quodam, qui cum taxillarum lusum rem perdidisset, imagines B. Virginis & S. Alberti inuastit, ex quibus sanguis profluxit, auctor sceleris fulmine ictus. 354
18. De imaginibus Christi Crucifixi, & D. Virginis, aliorumque Sanctorum prope Moguntiam, anno 1383. à quodam vulneratis, ex quibus sanguis uerbim profluxit, & de funesto istius Iconomachi interitu. 355
19. De muliere ab ineunte etate clauda, qua cum in Ecclesia Embricensi coram imagine Deiparæ virginis prouoluta oraret, membrorum integritatem consecuta est. 359
20. De quodam, qui Augustæ Vindelicorū imaginem D. Virginis maris violans, in furias actus interiit. 360
21. Ex violata D. Virginis genitricis imagine lac & sanguis profluxit, Iconomachus fluxum sistere non valens, seipsum submergit. 369
22. De Iconomacho quodam D. Virginis imaginē deturbante, & à Deiparæ virginis puero Iesu seuerè punito. 370
23. De imagine virginis Deiparæ, qua nulla Iconomachorum vi aut rabie deturbari potuit. 371

INDEX

- 24 De tribus Deiparæ virginis imaginibus, ab incendio circumquaque grassante diuinitus conseruatis. 372
- 25 De puella, quæ voto ante imaginem Deiparæ facta, à diuturna infirmitate cõualuit: ipsa verò imago iam ante ex nimia vetustate caduca. 373
- 26 Romæ in templo D. Antonij conspicitur imago hominis ardentis depicta. 374
- 27 Quomodo apud Embricam quidam imaginem D. Antonij inuadens, & pedibus conculcans, horribili totius corporis incendio, & morte diuinitus sit punitus. 375
- 28 Quomodo in ciuitate Hasselensi Gensius templi imagines circa noctem confringere volentibus, omnium lucernarum lumina bis terre miraculose esse extincta. 376
- 29 De Gensii statuam D. Antonij inuadentibus, & diuina eorundem vindicta. 377
- 30 De tribus militibus Hugonotis, qui statuam D. Antonij inuadentes, horrenda morte perierunt. 378

Libri quarti Capita.

- CAP. I. Miraculum sanè memorabile diuinitus declaratum in homine quodam flammis miserè exusto, & tamen in vita admirabiliter conseruato. 381
2. Quomodo B. Magdalena Eliam Monachum Dominicanum in seruitio B. Magdalenæ tepescentem, ad perseuerantiam animauit, & quæ vitæ seriem eidem Eliæ commemorauit. 388
3. De

CAPITVM.

3. De Innocentia femina diuinitus à Cancro curata. 395
4. De cæco quodam ad corpora sanctorum martyrum Prothasij & Geruasij illuminato. 397
5. De Innocentio ex aduocato suis, aliorumq; precibus apud Carthaginem miraculosè curato. ibid.
6. De adolescente demoniaco ad memoriam SS. Martyrum Geruasij & Prothasij portato, & ibidem cum multis aliis sanato. 402
7. De virgine per lachrymas presbyteri à demone liberata; Item de Adolescente à demone liberato per vnicam Episcopi orationem: atque item de Florentio Hipponensè xx. martyribus miraculosè restitio. 403
8. De muliere cæca, que post quã flores ad reliquias sancti Stephani obtulit, & eosdem oculis admouit, visum recepit. Item de Lucillo Episcopo, qui cum reliquijs eiusdem martyris portasset, à fistula miraculosè curatus est. 404
9. De Eucharico presbytero, qui per memoriã sancti Stephani à calculo liberatus, & postea mortuus, ope eiusdem martyris, cum de memoria eius reportata, super que iacetis corpus missa esset ipsius presbyteri tunica suscitatus est. 405
10. De Martiali gentili, qui infirmus cum Baptismum & fidem Christianam repudiaret, per generi sui orationes apud memoriam sancti Stephani deuotè fufas, Baptismi gratiam magno cum desiderio percipit. 406
11. De tribus mortuis per inuocationem sancti Stephani

††† s

hani

INDEX

- phani protomartyris resuscitatis. 407
12. De variis sancti Stephani miraculis. Item de Patronia clariss. femina per eundem martyrem curata, deque supersticiosa annuli cuiusdam gestatione, & miraculo circa annulum patrato. 408
13. De decem fratribus, qui male dicto mairis horribili quatiebantur tremore membrorum, quorum duo ad memoriam S. Stephani venientes, oratione ibidem fusa, liberati sunt. 410
14. De populo Rhemensis, qui seuiente lue inguinarum, assumptam de S. Remigij sepulchro pallam cum crucibus & cereis per omnes vrbes vicis religiosè circumferentes, immunes ab ea peste permanserunt. 417
15. De Fortunato Episcopo Turonensi, & Felice Episcopo Tarnisano, qui oculorum dolore apud altarium B. Martini liberati sunt. 418
16. De virtutibus viri Dei Hospitij, pœna inuadentium illum, ac miraculosa eorundem per S. Hospitium curatione. 419
17. De Theodelinda regina, que Basilicam cõstruxit in honorem S. Ioannis Baptiste ac de voto Longobardorum S. Ioanni facta, quodque omnes S. Baptiste patrocinium inuocantes, illi sui suorumque aduersariorum victores exstiterunt. 422
18. De confessione sacramentali ipsi S. Ioanni facta, & miraculo ad sepulchrum S. Ioannis ad preces confesse mulieris patrato, ipsoque peccato propter S. Ioannem deleta. 423
19. De Narcisso Episcopo Hierosolymorum, qui aquam vertit

CAPITVM.

- verit in oleum, & dam criminis falsò infimula-
tur, vindicta diuina ultione in testes periuros, per
ea ipsa, que sibi in periuriis imprecati erant male-
dicta moriur. 425
20. De cessatione pestis per honorem D. Sebastiano
impensum. 426
21. De paruulo, qui Catechumenus mortuus est. 427
22. De Sactis, quorum corpora sacra Colonie requie-
scunt, quomodo noctu visi sint circumire mœnia ci-
uitatis, eamque contra vim hostium obsidentium
munire & protegere. 428
23. Quomodo Iudas Machabeus cõtra Nicanoris am-
plissimum exercitum cum paucis dimicaturus, vi-
dit Oniam Põisicem orare pro populo Iudaorum,
& deinde Ieremiam gladium sibi porrigentem, quo
deiecturus esset aduersarios. 429
24. Cosroë Sergiopolim obsidete, innumerabiles pro-
pugnatores supra urbem apparēt, quo cognito Cos-
roës obsidionem soluit. 423
25. De D. Petro Apostolo, qui mœniorum Romano-
rum partem tuendam suscipiens, ab hostium impe-
tu liberam conseruauit. 434
26. de Chunis in Gallias prorumpentibus, & quomo-
do S. Seruatius Tungrorum Episcopus precatus sit
Deum & SS. Apostolos, ne gentem illam Barba-
ram Gallias vastare permitteret. 435
27. Quomodo beatus Stephanus Protomartyr visus
est apud SS. Apostolos Petrum & Paulum inter-
cedere pro vrbe Metesi, in qua reliquie S. Stepha-
ni requiescunt. 437

††† 6

28. Quo.

INDEX.

28. *Quomodo Aurelia ciuitas ab Atilia & Hunnorum obsidione liberata sit per Arrianum sanctissimum eiusdem ciuitatis Episcopum, omnes obsessos ad orationem hortantem.* 438
29. *De quodam Arnulfo qui bellum contra Romanos gerens, B. Sabini martyris presidio miraculosè adiuuus est.* 439
30. *De Adimaro Podiensi Episcopo, qui expugnata iam à Christianis vrbe Hierosolymitana, cum diu ante defunctus esset, visus est in sancta ciuitate, priusquam muros ascendens, reliquos ad ingressum vrbis animauit.* 440
31. *De Christianis in Antiochia obsessis, & per apparitionem B. Andreae, & lanceam seruatoris Christi, præmissoque ieiunio precibusque & sacrificiis mirabiliter rore celesti confortatis, & de hostibus triumphum referentibus.* 442
32. *Quomodo ipse Gregorius Turonensis adhuc puer, liberatus sit à febre per S. Illidium.* 444
33. *De veneratione catenarum, & gladij Principis Apostolorum Petri.* 446
34. *De miraculis ad sepulchrū S. Euphemie, & oleo in vrna eius mirifico & αλιξιφαρμακω odoreque ad monumentum eius suauissimo.* 457
35. *De S. Euergislo Episcopo Coloniensi, qui accedens ad memoriam S. Gereonis, & sociorum eius, dolore capitis liberatus est.* 459
36. *Exemplum memorabile de eodem Euergislo Episcopo Colon.* 460
37. *De S. Ursula & sodalib. eius, quàm benignè suffragentur*

CAPITVM.

fragentur illis in morte, qui viuentes ipsas pio honore & cultu prosequuntur. 461

38. Quomodo D. Lindanus voto D. Apollonia facta, à dentium dolore, & frater eius voto D. Machuta facta, à claudicationis periculo liberatus sit. 463

39. Quomodo idem D. Lindanus adhuc puer à parentibus suis fraternitati S. Huperii ascriptus, à rabido cane ipsum puerum prætercurrente, miraculosè intactus permanserit. 464

40. De admirabili pœna violantis festum S. Mariani. 466

41. Quomodo D. Clemens iam in D. Petri Apostoli discipulatum admissus, matrem Machidiam, fratres Faustinum & Faustum, ac denique patrem Faustinianum, admirabili casu à se inuicem multis annis diuisos, atque in peregrina loca dispersos, tandem summo suo suorumque gaudio eos agnouerit, & complexus sit. 468

Libri quinti Capita.

CAP. I. De priuilegio & immunitate sacerdotum apud Aegyptios, temporibus Iosephi & Pharaonis. 493

2. De Alexandro Magno, qui pontificem Iudeorum pontificalibus vestimentis indutum, reuerenter accedit. 502

3. Quomodo Barbari Gothi Romam inuadentes, eamque deprædantes, sacris Ecclesiis, omnibusque Christianis ad eas confugientibus reuerenter pepercerint, & sacra Ecclesiæ vasa intacta & inuiolata, solem-

††† 7

INDEX

- solemni defensione publicè ad Ecclesiam cum hymnis deportari curarint. 504
4. Quomodo illi Gentilium sacerdotum priuilegia violames, diuinitus punimur. 507
5. De horrendo interitu Chora & sociorum eius, Moysi & Aaroni, sacerdotibus à Deo ordinatis, rebellantibus. *ibid.*
6. De sacerdotum consecratione, & sacerdotibus honorandis. 510
7. De filiis Samuelis, declinantibus post auaritiã, accipientibus munera, & peruertentibus iudicium, &c. 511
8. Quomodo Saul & Doeg sacerdotes Nobe interficientes (aliis ministris id scelus detrectantibus) se ipsos postea interemerunt. 515
9. Ieroboam amoto antiquo & vero Dei cultu constituit sacerdotes de extremis populi, reprehenditur à viro Dei, &c. 516
10. De funesto interitu impie regine Iezabel, qua occidit prophetas Domini, & Elia mortem erat interminata. 518
11. De rege Ioas, qui thesauros templi temerè surripens, à seruis suis interficitur. Item de Osia Rege, qui volens adolere incensum, monitus que à sacerdotibus, non esse hoc sui muneris, & contemnens, lepra percucitur. 519
12. De pena Nabuchodonosoris regis, qui abstulit vasa domus Dei, & funesto casu Balibazaris regis, qui sacris vasis cum vxoribus & concubinis suis temulentus abutebatur. 521
13. Quo-

CAPITVM.

13. *Quomodo Rex Antiochus ob prophanatū & spoliatum templum Hierosolymitanum, variis malis ac doloribus afflictus, miserima morte interit.* 523
14. *Quomodo Alcimus precipiens destrui muros domus sancti interioris, admirabili plaga repente diuinitus percutitur.* 530
15. *Quomodo Heliodorus missus ad rapiendos templi thesauros, sacerdotibus Deum inuocantibus, diuinitus flagellatur, rursusque Orië summi sacerdotis precibus liberatur.* *ibid.*
16. *Quomodo Andronicus Oniam Pontificem dolo occidens postea purpura exutus, totamque per ciuitatem circumductus, in eodem loco, in quo Oniam interfecerat, occiditur.* 535
17. *Lysimachus multis in templo commissis sacrilegiis, ante ararium interficitur. Calisthenes, cum sacras ianuas incendisset, incendio consumitur.* 536
18. *De funesto interitu Menelai sacrilegi.* *ibid.*
19. *De Nicanore, qui iurabat se templum Domini Libero patri dedicaturum, & Deum sabbathi auctorem spernebat, eiusque interitu.* 537
20. *Valens Imperat. exsiliij libello contra Basilium scripto, subscribere volens, nullam exarare potuit literam, calamo diuinitus confRACTO, & manu tremore concussa.* 539
21. *Quomodo eubicularius Valentis Imper. ob malè tractatum Aphraatem, Orhodoxos in verareligione confirmantem, mente captus feruentibus balnei aquis suffocatur.* 540
22. *Exempla aliquot reuerentie & dignitatis sacerdotalis.*

hym.
504
ilegia
507
eius,
natis,
ibid.
uibus
510
tiam,
iudi-
511
interfi-
u)se-
515
u con-
eudi-
516
qua
erat
518
surri-
Rege,
sacer-
nens,
519
stulit
ris re-
ubinis
521
QRO-

INDEX

- dotalis. 541
23. De libertate Episcopi Oeniandi erga Imperatorem Anastasium. 544
24. Quomodo Theophilus Imp. veniam & salutem piorum sacerdotum precibus à Deo impetrat. 545
25. Quomodo Bernardus Episcopus Halberstadiensis Oihoni Magno Imper. volenti Episcopatum transferre resistit, coniectus ab Imperatore in vincula, magna animi constantia Imperatorem excommunicat, qui pastoris sententiam reuerius, eum carceribus laxat. 546
26. De translatione corporis D. Ioannis Chrysostomi, & quibus sã admirandis operibus, que in ea translatione contigerunt, & quomodo Imper. Theodosius se gesserit erga defunctũ Chrysostomũ. 547
27. Quomodo Theodosius Imperator ob cadẽ Thesalonice excitatam ab Ambrosio excommunicatus, paret, discit que Imperatoris & sacerdotis differentiam ab Ambrosio. 552
28. Quomodo Innocẽtij Pontificis Max epist. ad Arcadium Imp. qua eundem ob Ioannem Chrysost. in exsilium eiectum, grauissimẽ obiurgat, & anathemate percellit, eademque pena in alios eiusdem immanitatis consortes, animaduertit. 558
29. Qua auctoritate vsus sit Leo Episcopus Agathẽs. in Gomachariũ comitem, agrum Ecclesie eius inuadentẽ, & de diuina in Gomachariũ vltione. 560
30. De Ignatio Patriarcha Constantinopolitano, qui cum Bardam Cesarem filij sui coniugem sãdissimo incestu polluentem vehementer argueret, a solio deiectus,

CAPITVM.

- deiectus, crudelissimeque tractatus, tandem honorificè in thronum suum restituitur, &c. 562
31. De virtute Ecclesiastica excommunicationis, & quomodo Gregorius Magnus mortuū absoluit. 566
32. Quidam Ecclesiasticus ab Episcopo excommunicatus, cum in eam pro Christo martyrium subiret, corona & premio martyrij antequam ab ipso Episcopo absolueretur, frui non potuit. 567
33. De virtutibus Seueri sacerdotis, cuius precibus & lachrymis defunctus quidam ad inferos à demonibus deductus, vitæ restitutus est, & penitentiae tempus & gratiam adeptus, tandem feliciter ad Dominum migrat. 568
34. Quomodo Iustina Imperatrix Ariana Ecclesiarum statum perturbans, & exilia sacerdotibus interminans, Ambrosij precibus, ieiuniis & vigiliis ita retunditur, ut quæ illa sacerdotibus exilia præparauerat, prima cum filio sortiretur. 570
35. De immanissima crudelitate, qua tempore Iuliani Imperatoris quidam in sacerdotes sauerunt, deque illorum diuina ultione. 572
36. Quomodo Anastasius Imperat. in Ecclesiam Catholicam, eiusque Antist. crudelis, diuinitus puniitur. 573
37. De onere sacerdotij, & D. Leone Pontifice, ac summa circumspectione adhibenda in manuum impositione. 574
38. De admirabili virtute aquæ ab Episcopo benedictæ, & per Diaconum adperse. 575
39. De virtute maledictionis sacerdotalis in quosdam sborizant-

INDEX

- chorizantes sub diuino officio vigiliæ Natiuitatis
Dominicæ. 577
40. De horrore Anathematis Ecclesiastici, ac de Al-
mifico Episcopo Mogarino, patrem suum Othonem
Imper. coniugio canonibus vetito copulatum ex-
communicantem, & de lamentabili Othonis, ex
communicationem contemnentis interitu 578
41. De S. Niceto Episcopo Treuirensi, quanta aucto-
ritate sacerdotij sui dignitate vsus sit apud regem,
collaterales regis ob ipsorum facinora à commu-
nitione segregatos, à Missarum solemnibus remouerit,
ac demoniacum signo crucis sanauerit. 580
42. De Epiphanio Cypri Episcopo, quomodo mendic-
us mortuum se simulās, verè mortuus sit, exemplo
suo docens, illos qui Dei sacerdotibus, ac per hos
Deo illudunt, seipfos fallere. 582
43. De Euarico Rege Gothorum, qui cum in sacer-
dotes, clericos & Ecclesias Dei seuiret, diuina vl-
tione percussus est. 583
44. De gestis Longobardi regis Cuniberti offensi
mandato, equus indomitus Episcopo tributus, man-
suescit. 584
45. De Alahi duce Tridentinorum Ecclesiasticorum
omnium hoste, eiusque funesto interitu. 585
46. De quodam Ecclesiasticorum, & Ecclesiarum
oppressore, qui visibiliter à diabolo raptus, & per
aëra subuectus est, stupentibus qui aderant vniuer-
sis. 588
47. De apparitione cuiusdam militis, qui Ecclesiam
ornamentis & vestimentis sacerdotalibus in bello,
vi

CAPITVM

- 577
de Al-
hanem
m ex-
is, ex
578
aut bo-
regem,
mmu-
uerit,
580
endi-
empho
er hos
582
sacer-
na vl-
583
offensi
man-
584
corum
585
arum
per
uiner-
588
estiam
bello,
yt
- vi sit, spoliauerat, eiusque panis, earundemque re-
mediis. 592
48. De Chariberto rege, qui res Ecclesiasticas inua-
sit, eiusque diuina ultione. 600
49. De pena violentium Ecclesiam, & reliquias
S. Alexandri martyris. 610
50. De Childerico, qui Episcopo Franconi villam Ec-
clesiasticam iniquo iudicio extorsit, eiusque diuina
ultione ac delicti sui agnitione. 602
51. De Iuliano auunculo Iuliani Aug. qui cum precio-
sa vasa abstulisset, Ecclesias clausisset, & clericos
omnes effugasset, admirabilem Dei vindictam ex-
pertus est. 604
52. De Iuliano prefecto, qui impudenter contra sa-
crum altare minxit, & de Felice & Elpidio, sa-
cilegis, eorumque horrendo interitu. 605
53. De Proculo Ariano ex pallis altarium camistas
sibi & femoralia faciente, turpissima morte dinini-
tus consumitur. 607
54. Quomodo casula D. Benmonis demon fugatur,
& de pena Marcionis Misnensis Ecclesiasticam
libertatem violantis. ibid.
55. De fure, qui pauperularum sanctimonialium al-
uearia furatus, infelici morte subito interiit. 609
56. De quibusdam seruis, qui cum armati ad Ecclesia
confugerent, ibique diuinas ceremonias impedirent,
clericum quoque trucidarent, tandem seipsos in-
teremerunt. 610
57. De exitu Leonis Imperatoris, rem Deo sacratam
vsurpantis. 611
58. Quo-

INDEX

58. Quomodo Paganus quidam sepulchrum S. Helij
Episcopi spoliare instituens, ab ipso Sancto tam diu
extensis lacertis constringitur, donec à populo de-
prehenderetur, qui tandem emendatus incolumis
dimittitur. *ibid.*
59. Quomodo vasa sacra & vestes sacre nō possunt
pignorari vel alienari, præterquam in redemptionē
captiuorum, alias ab Episcopo vel æcono Ecclesie
venduntur, omni exceptione remota. 612
60. Alter casus, quo vasa sacra Ecclesie vēdi possūt,
cōtrariū facientes, pœnis legitimis subiacēt. 614
61. Quomodo res religiosas effectas illegitimē conre-
stantes, tenentur crimine læsæ religionis. *ibid.*
62. De pœnis violentium sepulchra, aut corpora vel
reliquias. *ibid.*
63. Quomodo irruens in Ecclesiam & ministros, ca-
pitale sententiæ subiacet. 615
64. De pœnis eorū, qui Episcopos, clericos, aut mini-
stros Ecclesie iniuriis afficiunt, & diuina ministeria
conturbāt, aut celebrari prohibent, & de modo cele-
brandi Litaniarum, & pœnis eas contutientium. 616
65. Quare violans priuilegia Ecclesie, punitur in
quinque libris auri. 617
66. De variis pœnis violentium priuilegia & li-
bertatem Ecclesiasticam. 618
67. Priuilegia Ecclesiarum confirmantur, inducta in
contrarium tolluntur, & elemosine consulte da-
ri iubentur. 620
68. Imperator Constantinus Magnus leges pro hono-
re & immunitate sacerdotum sancit annuam
illis

CAPITVM.

- illis suppeditavit, ignominiam illorum suo paludamento se obiecturum aiebat. 621
69. Quomodo oporteat Episcopos & ceteros clericos ad ordinationē perducī: Item de sacerdotij dignitate & vilitate in Rep. & quales debeant in Episcopos cooptari. 623
70. De celibatu & castitate sacerdotū & clericorum, & pœna contrahentium nuptias. 625
71. De sacerdotum & Episcoporum officio, & quare Ecclesia ad sacerdotium & Episcopatum non nisi continentes admittat. 627
72. Quare habitus Deo dicatarum virginum non debet ludibrio exagitari, sub pœna corporalis supplicij & exsilij. 629
73. Grauisimus D. Chrysost. locus cōtra illos, qui temerè pastores & Sacerdotes Dei contēnunt. 630

Libri sexti Capita.

- C A P. I. De Tyberij II. Imp. liberalitate in pauperes, & quomodo Deus hanc eiu liberalitatem etiam in hac vīa mirabiliter recōpensauerit. 638
2. De Enagrio Philosopho, qui cū defunctus esset, miraculosè testatus est, se pro auro in pauperes erogato, centuplum à Christo recepisse. 641
3. De S. Paulino Nolan. civitatis Episcopo, eiu que in captiuos & pauperes admirabili liberalitate, qui cū se pro aliis in seruitutē dedisset, cum multis aliis libertati restitutus est. 643
4. De Theophanio comite misericordia actibus dedito, eiu que felici & sancto transitu. 647
5. De

INDEX

5. De quodam patrefamilias, qui eum tota domo sua hospitalitatem exercens, tandē meruit ipsum Christum Dominum hospitio suscipere. 649
6. De quodam Elemone eleemosynario, quomodo Troilum Episcopum auarum ad liberalitatem & misericordiam induxerit, de hęc pręmiis iūtorum, qui in pauperes sunt liberales. 650
7. Memorabilis historia de Petro Publicano, qui prius immisericors & durus erga pauperes, admirabilem induit misericordiā & liberalitatem. 653
8. De liberalitate Ioannis Eleemosynarij in pauperes, eius morte, & quomodo Imperator eius ligneo lecto vsus sit. 660
9. De clerico Bigamo, qui Ioanni Patriarchę in penuria constituto, ingentem copiam frumentorum & auri obtulit, ut Diaconus ordinaretur, & a Ioanne repulsus est. 661
10. Exemplum de eo, quod qui simplum dat propter Deum, centuplū recipit etiam in hoc seculo. 664
11. De Ioanne Eleemosynario, quanta humanitate vsus sit erga quandam pauperulam, atque item erga inopem quandam adolescentem. 666
12. De Testamento S. Ioannis Eleemosynarij 668
13. De hospitalitate S. Gregorij quod hęc liberalitate sua in pauperes meruerit a Deo peruehi ad summum sacerdotium. 669
14. De Caroli Flandrię Comitıs & martyris admiranda in pauperes liberalitate, martyrio & miraculis eiusdem. 674
15. De vxore Imperatoris Theodosij Placilla, eiusque

INDEX

- que virtutibus, et magna in pauperes pietate. 676
16. De horrenda quadam demonis voce in die sacra Pentecostes, & liberalitate Henrici III. Imper. in pauperes. 678
17. De S. Helena Imperatricis in religiosas virgines pietate humili ministerio. 679
18. De Leonis IX. Pontif. Max. in pauperes pietate, & miraculo circa leprosum patrato. ibid.
19. De Oswaldo Rege, cum in pauperes & peregrinos esset liberalissimus, dextera eius ab Episcopo Aidano benedicitur, que & postmodum defuncto Oswaldo mansit incorrupta. 680
20. De muliere Christiana, que elemosynis virum gentilem Christo lucrifecit, & pecunias in pauperes erogatas sex duplicatas, admirabili diuinae prouidentia modo recepit. 681
21. Quomodo propter cessationem consuetæ elemosynæ vniuersum monasterij triticum corruptum, & in mare proiectum est. 685
22. De Zenone Imper. viro Elemosynario. 687
23. De quodam viro Constantinopolitano nobilissimo, cui pater moriens, Dominum Iesum Christum reliquit curatorem facultatibus suis penè omnibus, filio consentiente, in pauperes erogatis. ibid.
24. De Ecdicij senatoris liberalitate in pauperes, & diuina in eum, omnemque eius posteritatem remuneratione. 689
25. De Magorum demonomagia, hominè in pauperes liberalè non posse à magicis sortibus offendi. 690
26. Quomodo Martinus, cum pauperi chlamydis sue par-

INDEX

- partem dedisset, nocte sequenti Christum ea vestitum conspicit. 693
27. De insigni liberalitate virginis huius Lyduinae in pauperes: de crumena Iesu, qua nunquam exhaurebatur, ac de gloria ac dignitate eleemosynarum apud Deum. 695
28. Quare pietas (cuius magna pars est beneficentia in pauperes) promissionem habeat vitae praesentis & futurae. 700

Libri septimi Capita.

- CAP. I. De Cirila Arianorum Episcopo, qui aegerrimè ferens, Catholicos Episcopos virtutibus & miraculis clarere. 707
2. De quodam Episcopo haereticorum, qui adornata fraude hominem illuminare volens, excæcavit. 712
3. Quomodo Iohannes Calvinus quendam Bruleum Ostunensem, promissis vitae subsidijs induxerit, ut mortuum se simularet, qui tandem cum ex composito per Calvinum resuscitandus esset, divina vultione percussus, verè mortuus apparuit. 713
4. De quodam cõcionatore Evangelico in Polonia, qui stipendio quendã Mattheum nomine induxit, ut se mortuum simularet, quem cõcionator volens per fictum miraculũ excitare, mortuũ inuenit. 716
5. Quomodo Lutherus mortuum excitare conatur, sed frustra. 718
6. De miraculis Davidis Georgij, & Anabaptistarum Monasteriens. quodque homines idiotæ apud Anabaptistas literas calleant, resipiscentes, denudè

CAPITV M.

- vt antea sint idiotæ & literarum ignari. 719
7. Quomodo Macarius in Aegypto, ad heresim Euno-
mij refuandam, defunctum à morte excitat Euno-
miano quodam heretico, qui idem se facturum iä-
ffauerat, fugam arripiente. 721
8. Quomodo Valentis Imp. Ariani filium infirmum
Basilii curauerit. Ariani verò postea eundem cu-
rare volentibus, idem mortuus sit. 723
9. De Episcopo quodam Ariano, qui cum Ecclesiam
peteret, quam suo errori dedicaret, negatamq; illam
sibi irrumpere vellet, cecitate percussus est. 725
10. De iudicio fidei Christianæ, à Catholicis simul &
hereticis ad arbitriū martyris Euphemie defunctæ
relato, quæ per illustre miraculum heretica prau-
tate reiecta, orthodoxorum sententiã approbat. 726
11. De quodam Henrico Lutherano Tornacensi com-
busto, qui sequenti nocte socijs in carcere totus ar-
dens apparuit. 728
12. De horrendo obitu cuiusdam Hermanni Luthera-
ni monachi apostatæ. 729
13. Quomodo Petrus Bruleus concionatur Sacramen-
tarius Tornaci per murum fune dimissus, inopin-
tam Dei persequit vtionem. 730
14. De varijs morborum generibus, et horrenda mor-
te Ioan. Caluini heresiarchæ. 731
15. De inconstantia Caluini in sua doctrina, miris que
in ea varianda dolis ac technis. 735
16. Quomodo quidã Lutheranus, cum taurum furatus
esset, liberatus metu faciendæ exomologesis, tandem
alterum furatus, suspensus sit. 737
- †††† 17. De

INDEX

17. De Aldeberto heretico, de nequitia eius, et quomodo circa confessionē sacramentalē se gesserit. 73
18. Quomodo heretici nostri temporis carentes capite, ad Patriarcham Constantinopolitanum sua dogmata miserint, ab illoque in communionem recipi postulauerint, & quomodo istorū doctrina ab illo sit repudiata. 75
19. Quomodo Calviniani sollicitauerint supremam Bassam Turcicam pro auxilio, et quomodo ipsi professi sint suam religionem Mahumetanā proximam: Bassa verò Turcicus istud leue hominum genus detestatus sit, suoque patrocinio indignos indicauerit. 74
20. Quomodo Ariani obtrita ab Imp. Valente Ecclesia Catholicorum, interuentu Basilij Magni diuinitus ab Ecclesia repulsi sint, foribus Ecclesie per preces Catholicorum miraculosè patentibus isdemque ad preces Arianorum clausis. 71
21. De quodam heretico presbytero, qui in conuersione ciborum prauertere volens Catholicum presbyterum, illiq; illudere, ultione diuina percussus interijt. 71
22. De Catholica religione per miraculum confirmata contra presbyterum Arianum. 73
23. De heresi Monothelitarum quæ cum in sexta Synodo Constantinopolitana damnata esset, aranturū tele in medio populi miraculosè ceciderunt, et ex multi in hæses incidant. 75
24. De Anastasio Ariano quodam Episcopo, contrarium Ecclesie quendam baptizante, aqua baptismi

CAPITVM.

- diuinitus euanesceat. Idem in Iudeo fraudulento accidit. 764
25. Quomodo exorta apud Constantinopolim temporibus Theodosij questione, de resurrectione mortuorum, Deus mirifice veritatem insinnavit, resuscitatis de somno septem Dormientibus, qui 372. annos dormierant. 766
26. Admiranda visio Theophanis de penis ac damnatione illorum, qui se segregant à Catholica & Apost. Ecclesia ad quascunque hereses. 769
27. Simile est exemplum de penis ac damnatione hereticorum nostri temporis. 771
28. Exemplum de hereticis quibusdam nostre ciuitatis, qui quacunque in mentem veniebant, etiã flagitia carnalia, Spiritus sancti opera esse iactabant. 776
29. De Olympio Ariano, qui cum Catholicis insultaret SS. Trinitatem consentibus, admirabili pena diuinitus percussus interijt. ibid.
30. De Arianis hereticis, qui magnas & portentosas calumnias consinxerunt Athanasium. 772
31. De Athanasio, quomodo adhuc puer existens, cum alijs coetaneis suis imitatus sit Episcopum, & mysteria Ecclesiastica, speique & expectationis suae hoc pacto specimen dederit. 785
32. De Michaële Stifelio concionatore Euangelico qui suis rusticis vaticinabatur diem iudicij fore anno 1533. 3. Octob. rusticis interim obsonantibus tanquam cras morituris, vt in Prouerbio est. 787
33. Quomodo Ioannes Campanus hereticus, in ducatu Cliuensi rusticis persuaserit, ne seminarent aut cole-

INDEX

- vent agros, imò potius eosdē venderent, & molli-
ter sese tractarēt, eò quòd instaret dies iudicij. 791
34. De quodā pseudomoyse, qui Iudæos in Creta in-
duxit, ut neglectis facultatibus & possessionibus
suis, se sectarentur, se enim illos per mare in promif-
sionis terram ducturum. 791
35. Quomodo demon in specie equitis, quendam Pe-
trum Fischerum inuitauerit ad militandum Princi-
pi Auriaco, dicens se prefectum duarum cohortium
Geusicarum principi militantium. 794
36. De demone, qui exorcizandus ex quadam matro-
na, adstantium nomina edebat, vitiaq; exprobra-
bat, exceptis illis, quæ per confessionem sacerdoti
factam erant expiata, et quomodo idem demon vi-
sus sit interesse concioni Calvinistica. 798
37. Dæmoniacos et lunaticos apud Gheelam Brabātia
& Amstelredami anno 1566 agentes eo tempore,
quo Geusij tēpla vastarunt, fuisse à dæmonis libe-
ratos, nimirum spiritibus illis malignis, circatur-
bas per Geusios iam excitatos occupatis & con-
spirantibus. 800
38. Quomodo Calvinista in Anglia, & Geusij in Bel-
gio, in confractioe imaginum, omnibus eiectis, so-
lis diaboli & latronum imaginibus pepercerent.
Ne videlicet par in parem imperium exercere, &
satanas satanam eijcere videretur. 803
39. Dæmoniacos, & lunaticos, qui diuino beneficii
multis retro annis apud Gheelam Brabantie, vbi
corpus S. Dymne re quiescit, tandem liberari con-
suenerunt, eo die quo Mart. Lutherus defunctus
est. 807

CAPITVM.

est, suis hospitibus ad horas aliquot exorneratos
fuisse. 805

40. Mart. Luth. volens demonem exorcizare, ab ipso
dæmone in summas angustias redigitur. 807

41. Quomodo Maximilianus I. Imper. viderit dæmo-
nem corporali forma Martini Lutheri humeris in-
fidentem in comitiis Augustanis, prædicens se mor-
tuo illum multas turbas in toto imperio excitatu-
rum. 809

42. De puella dæmoniaca, quæ Augusta Vindelico-
rum Lutheranae doctrine præconibus ad exorci-
zandum oblata, illis quæ nihil proficientibus, tandè
à Catholico Paracho liberata est. 811

43. De altera puella dæmoniaca in ducatu Iuliacensi,
quam sacrificus quidam Lutheranus cum liberare
vellet, miris divi quibus modis à dæmone exceptus est:
puella verò à Franciscano Catholico, tribus dæmo-
nijs eiectis, curata est. 816

44. Quod vxor præsidis Antiocheni dysenteria simul
& heresi laborans, cum ad hereticos confugeret,
pro remedio illis nihil conferre valentibus, tandem
Ioannis Chrysof. consilio, ad spersione aquæ bene-
dictæ curatur, & à morbo, & ab heresi. 819

45. De quodam Lutherano, qui se deuouendo, infi-
cians vera esse quæ dicebantur à monacho Catho-
lico, subitanea morte percussus est. 821

46. De Anabaptista quodam, qui supplicio affectus
matri suæ apparuit, indicans se perpetuò damna-
tum. 822

47. De cõcionatore Caluinista, qui ad populũ concio-

†††† 3 naturus

INDEX

- naturus presente muliere Catholica, quae eo die
sacram Eucharistiam perceperat, diuinitus obmu-
tuit. ibid.
48. Quomodo pueri quidam, contemptis & omisis
ceremoniis sacri baptismi baptizati, in morbum
incidunt, quibus ceremoniis postmodum adhibitis
conualescunt. 824
49. De infirmo quodam, qui multis hereticis ipsum
alloquentibus, solius pastoris Catholici vocem &
verba intelligere potuit. ibid.
50. De puero, qui à patre Calviniano ad praecone Cal-
uinistam ut baptizaretur delatus, repente mortuus
apparuit, relatusque ad puerperam Catholicam,
miraculose reuixit. 825
51. De puero à matre Catholica ignaro patre Caluin-
ista baptizato, qui cum ad Calvinianum baptismum
adduceretur, praeco baptizaturus diuinitus obmu-
tuit. 826
52. De capitaneo heretico, qui monacho catholico
mortem interminatus ad horam duodecimam, ipse
ante illam ipsam horam admirabili casu confossum
est. 827
53. De quodam heretico in sacrum Ecclesiae Kerpen-
siterium oletum faciente, diuinitus excacato,
& mox capto ac suspenso 829
54. De muliere Nouesiana heretica, quae plurimis an-
nis templi ingressu abstinens, quod laquearia &
columnae ex calce & lapidibus (ut irridens Eccle-
siam dicebat) confecta essent, tandem Deo vin-
dice columna corruente, oppressa est. 830

55. De

CAPITVM.

55. De funesto interitu exercitus Gæfici, in septimana
sancta carnibus vescentis, & genio indulgenti-
tis. 832
56. De senatore Geneuensi, qui cum supremi altaris
lapidem ad panibuli locum transfulisset, ut dam-
nati in illo plecterentur, primus in eodem decolla-
tus est. 834
57. De marona Geneuensi, qua Deiparam virginem
& sacerdotes irridens, prolemq; suam à sacerdote
baptizari nolens, mortuam sobolem post, idie enixa
est. ibid.
58. De duobus viatoribus, quorum alter alterum cruce
se signantem contra vim potestatis, irridens, ful-
mine interijt. 835
59. De triginta Iudeis in diuinis. Eucharistiam scilicet
entibus, grauius panitis. 836
60. De Iudeis aliquot multis, qui ob sacras hostias
cultro ab ipsis punctas Presburgi in Vngaria fulmi-
ne tacti, una cum domo tribus tantum effugienti-
bus sunt exusti, sacris hostiis ab igne non at-
tactis. 837
61. Memorabilis historia de quodam heretico in S. S.
Eucharistiam blasphemus, eiusq; horrendo interi-
tu. 841
62. De quodam Antwerpensi in Ven. Patres societa-
tis Iesu recenter vrbe eiectos contumelioso, eiusq;
diuina vltione. 844
63. De quibusdam factiosis, qui cum sacris Litanis
& sacerdotibus insultassent, de q; eorum exilio
++++ + festu

INDEX

- festum diem agerent, diuinam persenserunt vltionem. 745
64. De quodam heretico in sacri ieiunij religionem & tremendum sacrificium contumelioso, eiusque funesto inueritu. 846
65. De quodam præcone Euangelico in Ecclesia Cathol. ceremonias & eleuationem SS. Eucharistia contumelioso, eiusque vltione diuina. 847
- Libri Octaui Capita.
- CAP. I. Quomodo D. Gregorius Magnus nos exhortatur, vt tempestiue à peccatis respiscamus. 848
2. Idem de horribili morte Chrysaorij, exhortans vt tempestiue ad meliorem vitæ statum nos componamus. 850
3. De visione cuiusdam, qui commissorum pœnitentiâ differens, moriturus, vidit demones codicem adferentes, in quo omnia sua peccata conscripta inuenit. 852
4. De quodam, qui ad castigatiorem vitam conuerii differens, licet sepius admonitus, vidit deputatum sibi apud inferos pœnarum locum. 855
5. De mirabili visione cuiusdam Curmæ Tulliensis. 857
6. De homine quodam, qui extrusus è carcere, rursusque in eum intrusus, inferna se loca adiuisse enarrauit. 861
7. De obitu Christinae mirabilis, quid post obitum viderit, & quomodo vitæ restituta, admirabilem pœnitentiam pro animabus defunctorum egerit. 866
8. De Drihelmo in prouincia Nordan Humbroorum, qui

CAPITVM.

- qui à mortuis resurgens, multa & tremenda &
desideranda, quæ viderat narrauit. 883
9. De quodam fabro defuncto, ac vitæ restituto. 893
10. De alio quodam ibidem defuncto, & resuscua-
to. 895
11. De Ebroino tyranno post mortem à demonibus ad
ollam Vulcaniam delato. 898
12. De Theodorico rege Ariano post mortem ad in-
sulam Liparim in ollam Vulcaniam delato. 899
13. De Valtero de Mere, qui vidit Archiepiscopum N.
deserri ad montem Heclam, cuius visionis occasione
ipse postmodum religiosissimam duxit vitam. 901
14. De Aetnae montis et Heclæ terribilibus incen-
diis. 902
15. De Vdone Archiepiscopo Magdeburgensis, qui pa-
trocinante D. Virgine Maria, obtinens scientiæ do-
num & Archiepiscopatum, monitis quæ D. Virginis
resistens, & in Archiepiscopatu flagitiose viuens,
seuerè punitur. 903
16. De admirabili visione Imper. Mauricij, qui ob
excessus suos rogauit Deum, vt hic potius quàm in
futuro reciperet, de quæ eius supplicis. 916
17. De Stephano quodam per errorem è corpore edu-
cto, ac postea in illud reuerso, de quæ illius at quæ al-
terius cuiusdam militis admirabili visione. 920
18. De quodam, Gennadio, dubitante aliquando, an
aliqua esset vita post mortem, qui admirabili in
somnia visione hoc errore liberatus est. 923
19. De miraculo, quo fides resurrectionis probata est
contra quendam de ea dubitante, & contra here-
ticos

INDEX

- ticos circa annum Domini *iiii.* grassantes, ac di-
 centes: *Quomodo corpus Dominicum post resurre-*
ctionem verum fuerit, quod clausis ad discipulos ia-
nuis introiit. 925
 20. *Quomodo defunctus anxio filio apparet in somnis,*
& de chirographo certiore reddi. 925
 21. *Quomodo Eulogio Rhetori de loco Ciceronis ob-*
scuro sollicitus, in somnis apparet, exponens illi quod
non intelligebat. *ibid.*
 22. *Ludovicus Granaten. Concione 1. de S. Domini-*
co, F. Romanus Theologus Dominicanus apparet
D. Thoma Aquinati, ad quaestiones quasdam illius
respondet atque ut in sua vocatione perseueret,
hortatur. 929
 23. *Quod D. Fridericus N. defunctus Romae sub crepu-*
sculum matutinum apparet D. Eifengreinio in som-
nis & locum Salomonis admirabili doctrina ex-
ponit. 930
 24. *De Sisulpho, cui D. Martinus apparens, exponit*
cur infirmitates & hostium grassationes populum
affligant. 932
 25. *Quomodo S. Agnes admirabili decore parentibus*
ad cumulum cum pernoctantibus apparuerit: &
Constantia regina in visione admonita, sanitatem
pristinam miraculose recuperavit. 634
 26. *De admirabili quadam visione S. Gertrudis, &*
exacta omnium malorum honorumque operum re-
tributione. 937
 27. *Quam exacte patent cogitationes & actiones hu-*
mane coram Deo & omnibus Sanctis, & quomo-
do stig-

CAPITVM.

- do stigmata peccatorum etiam per penitentiā de-
letorum, apparebunt non ad ignominiam, sed ad lau-
dem & gloriam diuine misericordie. 939
28. Quomodo diuine pietatis anime necdū plenē pur-
gata ipsemet ob reuerentiā diuine maiestatis se
subducunt amplexibus sponsi, donec perfectē mun-
dentur. 941
29. Quod sine tribulatione & molestia regnum Dei
obtinere non potest. 943
30. Quod adhuc viuentes sunt felicissimi. ibid.
31. De admirabili & iucunda visione B. Tagonis E-
piscopi in Basilica SS. Apostolorum Petri & Pau-
li Romae. 945
32. De S. presule Bonito, qui orationis causa in Ec-
clesia pernoctās à D. Virgine ad sacris operandū in-
uitatur, & ab eadē admirabili veste conatur. 948
33. De iucunda et amabili visione Henrici Imperato-
ris, quam habuit Romae in Ecclesia B. Marie ma-
ioris. 949
34. Quomodo Anselmus in extasim raptus, vidit mun-
di pericula, & veri monachatus felicissimam se-
curitatem. 951
35. Grassante pestilentia Abbas Eappa cum monachis
suis ieiuniis & orationibus insistunt, mox que pue-
rulo cuidam decum lenti apparenti Petrus & Pau-
lus Apostoli, monasterij liberationē, & pueri feli-
cem post diuinorum mysteriorum participationem
excessum predicantes. 953
- 36 De visione quadam admirabili S. Annoris Ar-
chiepiscopi Coloniensis. 957
37. De

INDEX CAPITVM.

37. De Saluio Episcopo defuncto, ad celos deducto, corporique rursus restituto, deque eius doctrina & virtutibus. 960
38. De felici transitu seruuli paralytici, eius elemosinis & patientia, & fragrantissimo odore in morte eius. 966
39. De admirabili visione Vguetini quondam Canonici. 968
40. Historia recens de admiranda cuiusdam defuncti apparitione excerpta ex literis Ven. D. Ioannis N. ex qua elucescit auita et Catholicae religionis veritas, et quamoperè defunctis prosint suffragia uiuorum. 986
41. De quodam Arnolde Huberto, qui post triduanam extasim admiranda se uidisse testatus, venientes ad se erudiebat ad pietatem. 990